ส่วนนำ

1.1 ประวัติ และข้อมูลพื้นฐานโดยย่อ

ประวัติ

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เกิดขึ้นจากการริเริ่มของ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ และอาจารย์สนั่น เกตุทัต ซึ่งได้เสนอเรื่องต่อกระทรวงศึกษาธิการขอจัดตั้ง “โรงเรียนธุรกิจบัณฑิตย์” ขึ้น ณ เลขที่ 73 ถนนพระราม 6 ริมคลองประปา สามเสน กรุงเทพมหานคร บนพื้นที่ 1 ไร่ และได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเป็นสถานศึกษาได้ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2511 ต่อมาในวันที่ 30 พฤษภาคมปีเดียวกัน โรงเรียนธุรกิจบัณฑิตย์ได้เปลี่ยนเป็น “สถาบันธุรกิจบัณฑิตย์” และทำพิธีเปิดอย่างเป็นทางการ โดยมีสมเด็จพระสังฆราชฯ จวน อุฏฐายี เป็นองค์ประธานในพิธีสงฆ์ และมี ฯพณฯ นายทวี บุญยเกตุ อดีตนายกรัฐมนตรี เป็นประธานเปิดป้ายชื่อสถาบัน ดังนั้นวันที่ 30 พฤษภาคม ของทุกปี จึงถือเป็นวันสถาปนามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

สถาบันธุรกิจบัณฑิตย์ในระยะแรก เปิดสอน 2 ระดับ คือ ระดับอุดมศึกษาหลักสูตร 3 ปี และระดับอาชีวศึกษาหลักสูตร 2 ปี ในระดับอุดมศึกษา เปิดสอนคณะบริหารธุรกิจเป็นคณะแรก เน้นการเรียนการสอนด้านการบริหารธุรกิจ พาณิชย์ บัญชี การเงิน การธนาคาร การตลาด และเลขานุการ ต่อมาเมื่อรัฐบาลออกพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 อนุญาตให้เอกชนจัดตั้งวิทยาลัย สถาบันธุรกิจบัณฑิตย์จึงขอเปลี่ยนสถานภาพเป็น “วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์” เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ.2513

วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ได้จัดตั้งคณะวิชาเพิ่มขึ้นอีก 3 คณะ ได้แก่ คณะการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ ต่อมาใน พ.ศ.2516 คณะรัฐมนตรี ซึ่งมี ฯพณฯ ศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี มีมติให้วิทยาลัยเอกชน ไปสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เมื่อรัฐบาลประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์จึงขอเปลี่ยนสถานสภาพเป็นมหาวิทยาลัย ได้รับอนุญาตให้เป็น “มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์” เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ.2527 และได้ย้ายที่ทำการมา ณ ที่ตั้งในปัจจุบันบนพื้นที่เกือบร้อยไร่

พ.ศ.2528 ได้เปิดสอนปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจเป็นหลักสูตรแรก จัดตั้งศูนย์ธุรกิจวิทยบริการ เพื่อเป็นศูนย์กลางบริการวิชาการเชิงธุรกิจแขนงต่างๆ แก่องค์กรภายนอก เป็นการบริการทางวิชาการแก่สังคม

พ.ศ.2529 จัดตั้งคณะมนุษยศาสตร์เป็นคณะที่ 5 และได้จัดตั้งสำนักงานช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย เพื่อให้คำปรึกษาชั้นต้นและแนะนำข้อกฎหมายในคดีต่างๆ แก่ประชาชนทั่วไป และในปีเดียวกันนี้กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้ศูนย์วัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เป็นศูนย์วัฒนธรรมในสังกัดคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

พ.ศ.2530 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระราชทาน“พระเกี้ยวทองคำ” ในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาผู้ส่งเสริมภาษาไทยดีเด่น ประจำปี 2530

พ.ศ.2531 ทบวงมหาวิทยาลัยอนุมัติให้เปิดสอนหลักสูตรปริญญาโทนิติศาสตรมหาบัณฑิต พร้อมกันนี้ได้เปิดสอนคณะนิเทศศาสตร์เป็นคณะที่ 6

พ.ศ.2532 เปิดสอนปริญญาโทสาขาการบัญชีในความรับผิดชอบของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

พ.ศ.2534 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินพระราชทานรางวัลพระสิทธิธาดาทองคำ และในปีนี้มหาวิทยาลัยจัดตั้งศูนย์นิเทศศาสตร์พัฒนาการแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิค เพื่อร่วมมือทางวิชาการกับองค์การระหว่างประเทศจัดวิทยากรที่ปรึกษาสำหรับโครงการอบรมทางบริหารงานสาธารณสุข

พ.ศ.2536 ยกฐานะแผนกบริการสื่อเป็นศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา และจัดตั้งศูนย์กีฬาและสร้างสระว่ายน้ำ

พ.ศ.2537 จัดตั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นคณะที่ 7 และบัณฑิตวิทยาลัยเปิดสอนวิชาเอกการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ

พ.ศ.2540 บัณฑิตวิทยาลัยเปิดหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

พ.ศ.2541 พิธีเปิดอนุสาวรีย์ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ และมหาวิทยาลัยเตรียมดำเนินการพัฒนาระบบบริหารคุณภาพมาตรฐานสากล ISO

พ.ศ.2542 จัดตั้งศูนย์วิจัยกฎหมายธุรกิจ

พ.ศ.2543 มหาวิทยาลัยรับการรับรองระบบบริหารคุณภาพมาตรฐานสากล ISO 9002: 1994 ทั้งระบบครั้งแรกเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2543 และมีการจัดตั้งฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาเครือข่ายระหว่างประเทศ

พ.ศ.2544 มหาวิทยาลัยปรับการรับรองระบบบริหารคุณภาพมาตรฐานสากล ISO 9002: 1994 มาเป็น ISO 9001: 2000 และจัดตั้งสำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยขึ้นตรงกับรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยจัดตั้งคณะเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นคณะที่ 8 และสถาบันวิจัยสังคมและเศรษฐกิจ เปลี่ยนชื่อฝ่ายวิเทศสัมพันธ์เป็นฝ่ายวิเทศและชุมชนสัมพันธ์ ซึ่งต่อมาปรับเปลี่ยนเป็นฝ่ายพัฒนาเครือข่ายนานาชาติ

พ.ศ.2545 ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต หมวดวิชากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เปลี่ยนชื่อคณะมนุษยศาสตร์เป็นคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ และเปิดโรงแรม DPU Place

พ.ศ.2546 ในระดับบัณฑิตศึกษาเปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและสาขาวิชาการจัดการทางวิศวกรรม ได้รับการรับรองจากการตรวจประเมินคุณภาพภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เปลี่ยนชื่อศูนย์วิจัยกฎหมายธุรกิจเป็นศูนย์วิจัยและพัฒนาทางนิติศาสตร์ ในปีนี้มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งสถาบันวิจัยนโยบายและแผนอุดมศึกษา ศูนย์วิจัยธุรกิจ สถาบันภาภัทร-ธุรกิจบัณฑิตย์ หอประวัติและพิพิธภัณฑ์ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์

พ.ศ.2547 จัดตั้ง DPU International College (DPUIC) เปิดสอนหลักสูตรนานาชาติ 4 หลักสูตร ระดับปริญญาตรี 1 หลักสูตร ระดับปริญญาโท 2 หลักสูตร และระดับปริญญาเอก 1 หลักสูตร และมีการเปลี่ยนชื่อฝ่ายประชาสัมพันธ์เป็นฝ่ายบริหารสื่อสารการตลาด

พ.ศ. 2548 จัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นคณะที่ 9 และมีการจัดตั้งหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอนอีก 3 หน่วยงาน คือ ฝ่ายระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและกลยุทธ์ ศูนย์นวัตกรรมการเรียนการสอน และศูนย์เตรียมความพร้อมเพื่อการทำงาน

พ.ศ. 2549 ได้จัดตั้งสถาบันสุทธิครุศิลป์ เพื่อจัดโครงการบริการทางวิชาการแก่สังคมโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้กับผู้บริหารและอาจารย์จากสถานศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งโครงการดำเนินการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2531 เปิดสาขาวิชาใหม่ ทั้ง 3 ระดับคือ ระดับปริญญาเอก 2 หลักสูตรคือ บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต และนิเทศศาสตรดุษฎีบัณฑิต ระดับปริญญาโท 2 หลักสูตรคือ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร และการจัดการโซ่อุปทานแบบบูรณาการ ระดับปริญญาตรี 3 สาขาวิชาคือ การบริหารทรัพย์สินของคณะบริหารธุรกิจ วิศวกรรมคอมพิวเตอร์แอนิเมชั่นและเกมของคณะวิศวกรรมศาสตร์ และการออกแบบเชิงโต้ตอบและการพัฒนาเกมของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

พ.ศ.2550 ตั้งกองทุนสิปปนนท์เมธีวิจัย ซื้อพื้นที่เพิ่มเติมเพื่อรองรับคณะศิลปกรรมศาสตร์

พ.ศ.2552 ซื้อที่ดินเพิ่มเติมเพื่อตั้งวิทยาลัยจีน

พ.ศ.2553 จัดการเรียนการสอนที่วิทยาลัยจีน แยกคณะรัฐประศาสนศาสตร์ออกจากคณะเศรษฐศาสตร์ จัดตั้งวิทยาลัยครุศาสตร์ ตั้งศูนย์นำความรู้สู่การปฏิบัติ เพิ่มฝ่ายพัฒนาธุรกิจและบริหารเครือข่าย

1.2 วิสัยทัศน์ และวัตถุประสงค์

วิสัยทัศน์	เป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยเอกชนชั้นนำในประเทศไทย
ปรัชญา	เป็นสังคมธรรมาภิบาลแห่งการเรียนรู้ ที่มุ่งสร้างบัณฑิตที่มีคุณธรรมและคุณวุฒิ มีบทบาทในการเพิ่มพูนองค์ความรู้ตามมาตรฐานสากล ธำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์แห่งความเป็นไทย และส่งเสริมเศรษฐกิจเสรี สมดั่งอุดมการณ์ว่า “นักธุรกิจเป็นผู้สร้างชาติ”
คติธรรม	“กมฺมนฺเตน วิสุชฺฌติ” คนบริสุทธิ์ได้ด้วยการงาน “ธมฺโม หเว รกฺขติ ธมฺมจาริ” ธรรมย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม

วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

ด้านการผลิตบัณฑิต

เพื่อพัฒนาและผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถด้านวิชาการในสาขาต่างๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน มีทักษะในการประกอบการ มีความสามารถที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีความรู้พื้นฐานทางธุรกิจ มีทักษะทางภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยีสารสนเทศ มีบุคลิกภาพ จริยธรรม วิจารณญาณที่ดี และเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

ด้านการวิจัย

เพื่อสนับสนุนคณาจารย์และนักวิจัยให้มีทักษะและประสบการณ์ด้านการวิจัย สามารถสร้างผลงานวิจัยที่เป็นองค์ความรู้ นวัตกรรม รวมทั้งผลงานวิจัยเชิงประยุกต์ต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาและชี้นำสังคม โดยเผยแพร่ให้เป็นที่ยอมรับทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

ด้านการบริการวิชาการ

เพื่อบริการวิชาการที่มีคุณภาพให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งชุมชนใกล้เคียงและประเทศในภูมิภาค

ด้านศิลปะและวัฒนธรรม

เพื่อเชิดชูเอกลักษณ์และคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมไทยให้คงคู่ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา

ด้านการบริหาร

เพื่อให้เป็นมหาวิทยาลัยธรรมาภิบาล มีระบบงานที่มีประสิทธิภาพและให้ผลงานที่มีคุณภาพ มีความมั่นคงทางการเงิน พร้อมด้วยบุคลากรที่มีความสามารถและมีประสิทธิภาพในการทำงาน ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีขวัญกำลังใจดี ให้ความร่วมมือและทุ่มเท มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทั้งมีการเสริมสร้างเครือข่ายศิษย์เก่าให้เข้มแข็งเพื่อพัฒนาตนเอง มหาวิทยาลัย และสังคม

1.3 โครงสร้างการบริหาร

องค์กรสูงสุดในการบริหารมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ คือ สภามหาวิทยาลัย จากสภามหาวิทยาลัยมีคณะกรรมการอำนวยการ ซึ่งทำหน้าที่พิจารณาเรื่องสำคัญๆ ก่อนนำเสนอสภามหาวิทยาลัย ส่วนหน่วยงานย่อยต่างๆ ได้แก่ คณะวิชา สำนัก ศูนย์ ฝ่าย และสถาบัน รองรับภารกิจต่างๆ ของมหาวิทยาลัย โดยมีอธิการบดีเป็นผู้กำกับและบังคับบัญชาโดยผ่านรองอธิการบดีฝ่ายต่างๆ

คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยผู้บริหารทุกระดับ มีการประชุมเป็นประจำเดือนละครั้ง เพื่อให้ผู้บริหารได้แลกเปลี่ยนข้อมูล รับฟังความเป็นไปของมหาวิทยาลัย รับทราบนโยบายจากผู้บริหารระดับสูง พิจารณาแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น และพิจารณาหาทางป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น

ในการบริหารงาน มีรองอธิการบดีเป็นผู้รับผิดชอบสายงานต่างๆ ประกอบด้วย รองอธิการบดีฝ่ายการเงินและบริหาร ฝ่ายแผนงานและพัฒนาองค์กร ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายวิจัย ฝ่ายพัฒนาธุรกิจ และฝ่ายกิจการนักศึกษา มีการประชุมรองอธิการบดีทุกเดือน เดือนละ 2 ครั้ง และรองอธิการบดีแต่ละฝ่ายจะประชุมผู้บริหารระดับกลางเป็นประจำ เพื่อให้การสื่อสารและการบริหารงานเป็นไปอย่างราบรื่น

สภามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

กรรมการอำนวยการ

- งานตรวจสอบภายใน
- อธิการบดี
  - ศูนย์นำความรู้สู่การปฏิบัติ

รองอธิการบดี ฝ่ายการเงินและบริหาร

- สำนักอธิการบดี
- ฝ่ายการเงินและการบัญชี
- ฝ่ายจัดซื้อ-จัดจ้าง
- ศูนย์คอมพิวเตอร์
- ฝ่ายระบบสารสนเทศ
- ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
- ฝ่ายธุรการและยานพาหนะ
- ฝ่ายอาคารสถานที่และซ่อมบำรุง
- ศูนย์วัฒนธรรม
- หน่วยบริการปฏิคม
- คณะบุคคล

รองอธิการบดี ฝ่ายแผนงานและพัฒนาองค์กร

- ฝ่ายแผนงาน
- ฝ่ายทรัพยากรบุคคล

รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ

- บัณฑิตวิทยาลัย
- คณะบริหารธุรกิจ
- คณะการบัญชี
- คณะเศรษฐศาสตร์
- คณะรัฐประศาสนศาสตร์
- คณะนิติศาสตร์ปรีดี พนมยงค์
- คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์
- คณะนิเทศศาสตร์
- คณะวิศวกรรมศาสตร์
- คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
- คณะศิลปกรรมศาสตร์
- วิทยาลัยนานาชาติ
- วิทยาลัยจีน
- วิทยาลัยครุศาสตร์
- สถาบันภาษา
- สำนักวิชาการ
- สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา
- ฝ่ายทะเบียนและประมวลผล
- ศูนย์นวัตกรรมการเรียนการสอน
- สถาบันสุทธิครุศิลป์
- ฝ่ายบริหารการศึกษาภาคค่ำ
- ศูนย์เตรียมความพร้อมเพื่อการทำงาน

รองอธิการบดี ฝ่ายวิจัย

- ศูนย์วิจัย
  - สถาบันวิจัยสังคมและเศรษฐกิจ
  - สถาบันวิจัยนโยบายและแผนอุดมศึกษา
- ศูนย์สนเทศและหอสมุด
  - หน่วยงานหอประวัติและพิพิธภัณฑ์

รองอธิการบดี ฝ่ายพัฒนาธุรกิจ

- ฝ่ายสื่อสารองค์กร
- ฝ่ายพัฒนาธุรกิจและบริหารเครือข่าย
- ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์
- ศูนย์วิทยบริการ
- ศูนย์นิเทศศาสตร์พัฒนาการแห่งภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (ADCC)

รองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา

- สำนักกิจการนักศึกษา
- ฝ่ายทุนการศึกษา

ณ วันที่ 16 มกราคม 2554

(รองศาสตราจารย์ ดร.วรากรณ์ สามโกเศศ)
อธิการบดี

1.4 รายชื่อผู้บริหาร กรรมการบริหาร กรรมการสภาชุดปัจจุบัน

โดยมี ดร.อรัญ ธรรมโน เป็นนายกสภามหาวิทยาลัย และ รศ.ดร.วรากรณ์ สามโกเศศ เป็นอธิการบดี

1.5 หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอน

ระดับปริญญาตรี

1. คณะบริหารธุรกิจ

1.1 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน

1.2 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์

1.3 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด

1.4 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

1.5 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสำนักงาน

1.6 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ

1.7 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอุตสาหกรรม

1.8 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทรัพย์สิน (งดรับนักศึกษาใหม่)

1.9 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว

1.10 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน

2. คณะการบัญชี

หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี

3. คณะเศรษฐศาสตร์

หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

4. คณะรัฐประศาสนศาสตร์

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

5. คณะนิติศาสตร์ปรีดี พนมยงค์

หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์

6. คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์

6.1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ

6.2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ

6.3 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม

6.4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ

6.5 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ (งดรับนักศึกษาใหม่)

6.6 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการอาหาร

6.7 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบูรณาการสุขภาพและความงาม

7. คณะนิเทศศาสตร์

7.1 หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการโฆษณา

7.2 หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์

7.3 หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์

7.4 หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวารสารศาสตร์

7.5 หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารการตลาด

7.6 หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล

8. คณะวิศวกรรมศาสตร์

8.1 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า

8.2 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ

8.3 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

8.4 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคมและเครือข่ายคอมพิวเตอร์)

8.5 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการพลังงาน (งดรับนักศึกษาใหม่)

8.6 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์แอนิเมชันและเกม

9. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

9.1 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

9.2 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ

9.3 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบเชิงโต้ตอบและการพัฒนาเกม

10. คณะศิลปกรรมศาสตร์

10.1 หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการแสดงประยุกต์

10.2 หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบตกแต่งภายใน

10.3 หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก

10.4 หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบและธุรกิจแฟชั่น

11. สถาบันภาษา

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

12. วิทยาลัยนานาชาติ (หลักสูตรนานาชาติ)

12.1 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ (งดรับนักศึกษาใหม่)

12.2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ

12.3 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการบริการและการท่องเที่ยว

12.4 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

ระดับปริญญาโท

1. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
2. หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
3. หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์
4. หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์
5. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
6. หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา
7. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
8. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทางวิศวกรรม
9. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีในอาคาร
10. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโทรคมนาคม
11. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร
12. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโซ่อุปทานแบบบูรณาการ
13. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์และโทรคมนาคม
14. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความรู้

15. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเว็บ
16. หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี
17. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว
18. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ)
19. หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารการตลาดเชิงบูรณาการ (หลักสูตรนานาชาติ)
20. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศอัตโนมัติเชิงธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ)
21. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์และการข่าวกรอง (หลักสูตรนานาชาติ)

ระดับปริญญาเอก

1. หลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต
2. หลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต
3. หลักสูตรนิเทศศาสตรดุษฎีบัณฑิต
4. หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา
5. หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศอัตโนมัติเชิงธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ)
6. หลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ)
7. หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์และการข่าวกรอง (หลักสูตรนานาชาติ)

1.6 จำนวนนักศึกษา

ข้อมูลพื้นฐานโดยย่อ ได้แก่ จำนวนหลักสูตร จำนวนนักศึกษา และจำนวนอาจารย์ประจำของปีการศึกษา 2553 มีดังนี้

จำนวนหลักสูตร 72 หลักสูตร ในระดับปริญญาตรี 44 หลักสูตร ระดับปริญญาโท 21 หลักสูตร ระดับปริญญาเอก 7 หลักสูตร ในจำนวนนี้เป็นหลักสูตรนานาชาติ 11 หลักสูตร ในระดับปริญญาตรี 4 หลักสูตร ระดับปริญญาโท 4 หลักสูตร ระดับปริญญาเอก 3 หลักสูตร

จำนวนนักศึกษา 27,817 คน ระดับปริญญาตรี 23,579 คน ระดับปริญญาโท 4,016 คน ระดับปริญญาเอก 222 คน

1.7 จำนวนอาจารย์และบุคลากร

จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด 539 คน แยกตามคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- คุณวุฒิทางการศึกษา ปริญญาตรี 28.5 คน (ร้อยละ 5.29) ปริญญาโท 398 คน (ร้อยละ 73.84) ปริญญาเอก 112.5 คน (ร้อยละ 20.87)
- ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ 439.5 คน (ร้อยละ 81.54) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 70 คน (ร้อยละ12.99) รองศาสตราจารย์ 22.5 คน (ร้อยละ4.17) ศาสตราจารย์ 7 คน (ร้อยละ 1.30)

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีเนื้อที่ 79 ไร่ 59 ตารางวา มีอาคารเรียนและอาคารปฏิบัติการทางการเรียนการสอนที่ทันสมัยรวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในรูปแบบที่เอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษาอย่างสมบูรณ์แบบภายใต้สภาวะแวดล้อมที่สวยงามและร่มรื่น มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ทั้งภาคปกติและภาคค่ำ ระดับปริญญาโท ปริญญาเอก และหลักสูตรนานาชาติ

1.8 ข้อมูลพื้นฐานโดยย่อเกี่ยวกับงบประมาณ และอาคารสถานที่

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีเนื้อที่ 79 ไร่ 59 ตารางวา มีอาคารเรียนและอาคารปฏิบัติการทางการเรียนการสอนที่ทันสมัยรวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในรูปแบบที่เอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษาอย่างสมบูรณ์แบบภายใต้สภาวะแวดล้อมที่สวยงามและร่มรื่น มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ทั้งภาคปกติและภาคค่ำ ระดับปริญญาโท ปริญญาเอก และหลักสูตรนานาชาติ

รายชื่อกรรมการประเมินคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

1.	ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวาณิช	ประธานกรรมการ
2.	รองศาสตราจารย์ศรีสมรัก อินทุจันทร์ยง	กรรมการ
3.	รองศาสตราจารย์ ดร.อรลักษณา แพรัตกุล	กรรมการ
4.	รองศาสตราจารย์ ดร.ตรีทศ เหล่าศิริหงษ์ทอง	กรรมการ
5.	รองศาสตราจารย์ ปรียา อุนรัตน์	กรรมการ

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เป็นมหาวิทยาลัยในกลุ่มข มหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาตรี การประเมินผลดำเนินงานในปีการศึกษา 2553 ของมหาวิทยาลัยตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานการอุดมศึกษาจำนวน 23 ตัวบ่งชี้ได้คะแนนในระดับดีมากจากคะแนน 4.52 โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากตัวบ่งชี้ที่ประเมินปัจจัยนำเข้าในระดับพอใช้ (3.22) คะแนนเฉลี่ยจากตัวบ่งชี้ที่ประเมินด้านกระบวนการในระดับดีมาก (4.78) คะแนนเฉลี่ยจากตัวบ่งชี้ที่ประเมินด้านผลผลิตในระดับดีมาก (5.00) เมื่อพิจาณาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้เมื่อจำแนกตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 องค์ประกอบพบว่ามีผลการดำเนินงานในระดับดีมากถึง 7 องค์ประกอบคือองค์ประกอบที่ 1 3 5 6 7 8 และ 9 ทุกองค์ประกอบมีคะแนน 5 ในขณะที่องค์ประกอบ 2 และ 4 มีผลการดำเนินงานในระดับดี มีคะแนนที่ 3.88 และ 4.29 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่จัดตามมาตรฐานการอุดมศึกษามีผลการดำเนินงานในมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ฯในระดับดีมากมีคะแนนเต็ม 5 มาตรฐานที่เหลือมาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษามีผลการดำเนินงานในระดับดี มีคะแนน 3.99

เมื่อพิจารณาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่จัดตามมุมมองด้านการบริหารมีผลการดำเนินงานด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้เสีย และด้านกระบวนการภายในในระดับดีมากมีคะแนนเต็ม 5 ในขณะที่ผลการดำเนินงานของ 2 ด้านที่เหลือคือ ด้านการเงินและด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรมอยู่ในระดับดีมีคะแนนที่ 3.93 และ 3.75 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่จัดตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษามีผลการดำเนินงานในด้านกายภาพ ด้านการเงิน ด้านการบริหารจัดการ ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมในระดับดีมากมีคะแนนเต็ม 5 ในขณะที่ผลการดำเนินงานของ 2 ด้านที่เหลือคือ ด้านวิชาการและด้านการวิจัย อยู่ในระดับดีมีคะแนนที่ 3.20 และ 4.29 ตามลำดับ ในภาพรวมมีจุดเด่นและทิศทางในการพัฒนาดังนี้

จุดเด่นในภาพรวม

1. การบริหารงานของผู้บริหารงานมหาวิทยาลัยทุกฝ่ายมีเอกภาพ มีจุดเน้นร่วมกันชัดเจนในการพัฒนามหาวิทยาลัยตามปรัชญาและวิสัยทัศน์ที่กำหนดให้เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิต และเป็นที่รับรู้ตรงกันในกลุ่มอาจารย์และบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย

2. การกำหนดแผนกลยุทธ์ แผนพัฒนามหาวิทยาลัย รวมทั้งการวางระบบการประกันคุณภาพการศึกษาหลายระบบที่เสริมหนุนกัน จนทำให้บัณฑิตมีทักษะการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน ได้จริงเป็นที่พอใจของผู้ใช้บัณฑิต

3. มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับการดูแลช่วยเหลือช่วยเหลือแก่นักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการเรียนในหลากหลายรูปแบบ ทั้งระบบการบริหารและป้องกันความเสี่ยง การช่วยเหลือด้านวิชาการ การพัฒนาทักษะการปฏิบัติของผู้เรียนจากระบบสหกิจศึกษา

4. การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการให้แรงเสริมและระบบการควบคุมกำกับสม่ำเสมอ ในรูปแบบของการรับรองคุณภาพการสอน การตรวจเยี่ยมการเรียนการสอน

ทิศทางการพัฒนาในภาพรวม

1. มหาวิทยาลัยควรเตรียมความพร้อมในการพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อแข่งขันกับการเกิดขึ้นของ corporate university ตามวิสัยทัศน์ของผู้บริหารเพื่อให้เป็นอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของสถาบัน ให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากสถานประกอบการ เพื่อขยายการจัดสหกิจศึกษาให้ครอบคลุมทุกคณะวิชา

2. ด้วยข้อจำกัดของความเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน ที่ต้องบริหารงานให้เกิดคุณภาพสูงสุดภายใต้แหล่งทุนที่มีอยู่ ควรพัฒนาตัวบ่งชี้ทดแทนหรือเพิ่มเติมจากตัวบ่งชี้ของ สกอ. ที่ส่งเสริมคุณภาพการจัดการศึกษา หรือการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพด้านระบบสหกิจศึกษา เพื่อให้สถานประกอบการเป็นแหล่งฝึกปฏิบัติที่ดีและเป็นหุ้นส่วนที่ดีในการพัฒนาผู้เรียนในลักษณะของ co-creators

3. ควรทบทวนทิศทางการผลิตบัณฑิตที่มีแนวโน้มจะขยายการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาหลายสาขาวิชามากขึ้น และเตรียมการพัฒนาศักยภาพของกำลังการผลิตกำลังคนระดับสูงโดยเฉพาะศักยภาพการวิจัยของอาจารย์ เช่น การมีอาจารย์พี่เลี้ยง การสร้างเครือข่ายการวิจัย

4. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาปัจจัยนำเข้า โดยบรรจุไว้ในแผนระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งกำกับดูแลให้เป็นไปตามแผน โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ และแผนการวิจัยในแผนภาพรวมของมหาวิทยาลัย

สรุปข้อมูลพื้นฐานของสถาบัน (กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา, สัณฐานโดยย่อ)

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จัดตั้งจากปรัญชา ที่ว่า “นักธุรกิจเป็นผู้สร้างชาติ” พัฒนาสู่การเป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ เป็นมหาวิทยาลัยในกลุ่ม ข ปีการศึกษา 2553 มหาวิทยาลัยจัดการเรียนการสอน จำนวนหลักสูตร 72 หลักสูตร ในระดับปริญญาตรี 44 หลักสูตร ระดับปริญญาโท 21 หลักสูตร ระดับปริญญาเอก 7 หลักสูตร ในจำนวนนี้เป็นหลักสูตรนานาชาติ 11 หลักสูตร ในระดับปริญญาตรี 4 หลักสูตร ระดับปริญญาโท 4 หลักสูตร ระดับปริญญาเอก 3 หลักสูตร

จำนวนนักศึกษา 27,817 คน ระดับปริญญาตรี 23,579 คน ระดับปริญญาโท 4,016 คน ระดับปริญญาเอก 222 คน

จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด 539 คน แยกตามคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้ คุณวุฒิทางการศึกษา ปริญญาตรี 28.5 คน (ร้อยละ 5.29) ปริญญาโท 398 คน (ร้อยละ 73.84) ปริญญาเอก 112.5 คน (ร้อยละ 20.87) ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ 439.5 คน (ร้อยละ 81.54) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 70 คน (ร้อยละ12.99) รองศาสตราจารย์ 22.5 คน (ร้อยละ4.17) ศาสตราจารย์ 7 คน (ร้อยละ 1.30)

ข้อสรุปผลการประเมินจากคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ

จุดแข็ง/แนวทางเสริมจุดแข็ง

จุดแข็ง

1. มหาวิทยาลัยกำหนดปรัชญาและวิสัยทัศน์เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้สู่การปฏิบัติซึ่งสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิต และเป็นที่รับรู้ตรงกันในกลุ่มอาจารย์และบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย
2. การกำหนดแผนกลยุทธ์ แผนพัฒนามหาวิทยาลัย รวมทั้งการวางระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ที่ครอบคลุมการจัดหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับแนวคิดปรัชญาของมหาวิทยาลัย ที่มุ่งเน้นให้บัณฑิตมีทักษะการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน ได้จริง
3. มีกระบวนการในการปรับแผนกลยุทธ์มาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม

แนวทางเสริมจุดแข็ง

1. ให้ความสำคัญและเพิ่มการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการผลิตบัณฑิตจากสถานประกอบการมากขึ้น เพื่อขยายการจัดสหกิจศึกษาให้ครอบคลุมทุกคณะวิชา
2. ควรมีการเตรียมความพร้อมในการพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อแข่งขันกับการเกิดขึ้นของ corporate university ที่มีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้น
3. การกำหนดเป้าหมายของตัวบ่งชี้ตามแผนกลยุทธ์ให้มีความท้าทายมากขึ้น เช่นร้อยละของอาจารย์ที่ได้ปริญญาเอกร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม

จุดที่ควรพัฒนา/ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

จุดที่ควรพัฒนา

1. มหาวิทยาลัยเริ่มขยายการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในหลายสาขาวิชา แต่ยังมีข้อจำกัดด้านศักยภาพของกำลังการผลิตกำลังคนระดับสูงโดยเฉพาะศักยภาพการวิจัยของอาจารย์

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

1.1 มหาวิทยาลัยจัดเป็นสถาบันกลุ่ม ข ที่เน้นการผลิตบัณฑิตปริญญาตรี แต่เนื่องจากจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีของประเทศมีแนวโน้มลดน้อยลง หากมีการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามากขึ้น ควรพิจารณาทบทวนการปรับทิศทางการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยในอนาคตใหม่

1.2 ควรส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยของอาจารย์และของมหาวิทยาลัย ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมที่สามารถรองรับการจัดการศึกษาที่เน้นการวิจัยมากขึ้น เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีความเข้มแข็งและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

จุดแข็ง/แนวทางเสริมจุดแข็ง

จุดแข็ง

1. มหาวิทยาลัยมีจุดเด่นด้านการบริหารจัดการเรียนการสอน การควบคุมคุณภาพการผลิตบัณฑิต โดยใช้ระบบประกันคุณภาพหลายระบบทั้งระบบ ISO ระบบของ สกอ. และระบบของ สมศ. แต่ละระบบมีจุดแข็งที่ช่วยควบคุม กำกับ ส่งเสริมการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพอาจารย์และการจัดการเรียนการสอนตามปรัชญาของมหาวิทยาลัยที่เน้น “การเรียนการสอน” มีกิจกรรมการพัฒนาอาจารย์ การสร้างแรงจูงใจในการสอนแก่อาจารย์ โดยการให้รางวัลแก่ผู้ที่สอนดี มีการรับรองคุณภาพการสอน การตรวจเยี่ยมการเรียนการสอน
3. มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับการประพฤติตนที่เหมาะสมของผู้สอนและผู้เรียน โดยจัดทำคู่มือการสอนและคู่มือการเรียนแก่นักศึกษา (จัดทำเป็น 3 ภาษา) เพื่อช่วยย้ำเตือนและตรวจสอบพฤติกรรมของตนเองให้ปฏิบัติตนในฐานะผู้สอนและผู้เรียนที่ดี
4. มหาวิทยาลัยจัดบริการป้องกันความเสี่ยงในการเรียนรู้ของผู้เรียนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดคลินิกวิชาการในการสอนเสริมการเรียนรู้ และใช้ระบบการเรียนแบบ e-learningในการเรียนการสอนและอาจมีส่วนช่วยเสริมการเรียนแก่ผู้เรียนโดยเฉพาะในกลุ่มผู้ที่มีศักยภาพในการเรียนรู้ไม่สูง ให้สามารถทบทวนบทเรียนได้หลายครั้ง
5. มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติ ในรูปของสหกิจศึกษา มีการจัดวิชาการศึกษาทั่วไปให้นักศึกษาทุกคนมีความรู้เรื่องธุรกิจที่สามารถประยุกต์ใช้กับการประกอบอาชีพในสาขาวิชาของตนเองในอนาคตได้ และวิชาการพัฒนาความเป็นพลเมือง การเรียนรู้นอกสถานที่ที่ช่วยเสริมสร้างทักษะการบูรณาการการเรียนรู้กับการปฏิบัติงานจริงแก่นักศึกษา

แนวทางเสริมจุดแข็ง

1. ระบบประกันคุณภาพการบัณฑิตส่วนใหญ่เน้นการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นหลักฐานสะท้อนกระบวนการดำเนินงาน (process) ควรพิจารณาเพิ่มการเก็บข้อมูลหลักฐานที่แสดงผลผลิต (output)ของการดำเนินงานให้มากขึ้น
2. ควรพิจารณาการปรับเป้าหมายของสัดส่วนอาจารย์ที่ได้รับการรับรองคุณภาพการสอนให้เพิ่มมากขึ้นในแผนระยะสั้นและระยะยาว โดยไม่จำเป็นต้องเชื่อมโยงกับการให้รางวัลแก่อาจารย์ที่มีคุณภาพการสอนดีต่อเนื่อง

3. สาระในคู่มือที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเน้นข้อรายการแสดงพฤติกรรมที่ผู้สอนและผู้เรียนพึงปฏิบัติ อาจพิจารณาปรับปรุงคู่มือให้มีส่วนของการประเมินเพื่อตรวจสอบพฤติกรรมของตนเอง (self evaluation checklists) และกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผลที่บ่งบอกระดับความเหมาะสมของการปฏิบัติตนหรือชี้ระดับความเสี่ยงของการปฏิบัติตน เพื่อให้ผู้ใช้ประโยชน์จากคู่มือมีข้อมูลสารสนเทศในการปรับปรุงตนเองมากขึ้น
4. ควรมีการวิจัยสถาบันเพื่อวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ (learning style) นิสัยทางการเรียน (study habit) ของนักศึกษา และติดตามประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้จากบริการที่มหาวิทยาลัยจัดทำให้ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่นำมาใช้ในการจัดหารูปแบบการช่วยเหลือที่เหมาะสมกับลักษณะธรรมชาติหรือบริบทของผู้เรียน

5.1 ควรวางระบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการปฏิบัติให้เป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และน่าจะเป็นข้อกำหนดของทุกคณะวิชา/สาขา ทั้งนี้อาจพิจารณากำหนดมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากการปฏิบัติในทุกภาคการศึกษา

5.2 ควรพัฒนาอาจารย์ให้มีทักษะการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริม“ความเป็นพลเมือง” ของนักศึกษาด้วย

จุดที่ควรพัฒนา/ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

จุดที่ควรพัฒนา

1. แม้สัดส่วนของอาจารย์ที่มีคุณสมบัติด้านตำแหน่งทางวิชาการและวุฒิการศึกษาของอาจารย์ จะเป็นไปตามเป้าหมายที่มหาวิทยาลัยกำหนด แต่เป้าหมายที่กำหนดไว้ค่อนข้างต่ำ และยังไม่ปรากฏแผนการพัฒนาอาจารย์ในระยะยาว
2. จำนวนนักศึกษาในบางคณะวิชาที่เป็นจุดเน้นของมหาวิทยาลัยมีสัดส่วนสูงมาก แต่คุณภาพของการจัดการศึกษาเมื่อพิจารณาจากคะแนนของผลการประกันคุณภาพในคณะนั้นต่ำกว่าคณะอื่น
3. เนื่องจากมหาวิทยาลัยจัดอยู่ในกลุ่ม ข ที่เน้นการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี และเป็นมหาวิทยาลัยที่กำหนดปรัชญาเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้น “การเรียนการสอน” แต่ผลการประกันคุณภาพตามองค์ประกอบที่ 2 ต่ำกว่าองค์ประกอบอื่น ทำให้สังคมอาจตั้งข้อสงสัยในเรื่องของคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนได้
4. มหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายการพัฒนาอาจารย์ที่เป็นแบบเดียวกันและใช้กับทุกคณะวิชาเหมือนกัน อาจไม่สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของคณะวิชาที่เกี่ยวข้องกับใบประกอบวิชาชีพซึ่งต้องมีระบบการพัฒนาที่ยกระดับคุณภาพอาจารย์ที่แตกต่างกัน

แนวทางในการพัฒนา

1.1 ควรปรับเป้าหมายของสัดส่วนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกและมีตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มขึ้น และกำหนดระยะเวลาในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายชัดเจน เช่น สัดส่วนอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ที่ร้อยละ 30 จะสามารถดำเนินการได้สำเร็จในปีใด

1.2 คณะกรรมการวิชาการควรจัดทำแผนการเพิ่มคุณวุฒิอาจารย์ที่คำนึงถึงมาตรฐานของสถาบันการศึกษาที่อาจารย์ลาศึกษาต่อด้วย

2. ควรเร่งพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในคณะที่มีผลการประกันคุณภาพต่ำกว่าคณะอื่น โดยเฉพาะการแก้ปัญหาเกี่ยวกับคุณวุฒิและคุณสมบัติของอาจารย์ และการกำกับติดตามการบริหารจัดการหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์ สกอ.

3.1 เร่งดำเนินการปรับปรุงการบริหารจัดการหลักสูตร และการกำหนดมาตรการกำกับการขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผลการประกันคุณภาพในองค์ประกอบที่ 2 ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย

3.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และผลการสำรวจภาวะการได้งานทำพบว่าผลผลิตของมหาวิทยาลัยเป็นที่น่าพึงพอใจของผู้ใช้ แต่ผลการประกันคุณภาพตามองค์ประกอบที่สองต่ำ ควรทำวิจัยสถาบันเพื่อวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ที่เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษา เพราะการที่คุณภาพของกระบวนการดำเนินงานขัดแย้งกับผลลัพธ์ที่ปรากฏ อาจเป็นไปได้ที่การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในตัวบ่งชี้ที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษามาจากตัวบ่งชี้อื่นที่ไม่อยู่ในชุดตัวบ่งชี้ของ สกอ. เนื่องจากมหาวิทยาลัยใช้ระบบการประกันคุณภาพหลายระบบ ผลการวิจัยจะให้ข้อมูลที่ช่วยให้มหาวิทยาลัยจะได้กำหนดทิศทางการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

4. มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้อาจารย์ในคณะวิชาที่เกี่ยวข้องกับใบประกอบวิชาชีพ ได้มีการพัฒนาตนเองเพื่อยกระดับมาตรฐานวิชาชีพของตนเองเพื่อประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะการประกอบอาชีพของนักศึกษา

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

จุดแข็ง/แนวทางเสริมจุดแข็ง

จุดแข็ง

1. ผู้บริหารมีนโยบายชัดเจนในการให้ความสำคัญต่อนักศึกษา มีการจัดตั้งศูนย์ต่างๆ เพื่อดูแลนักศึกษาทั้งด้านวิชาการและความเป็นอยู่ เช่น ศูนย์นำความรู้สู่การปฏิบัติ (PRAXIS Center) คลินิกวิชาการ ศูนย์บริการนักศึกษา

2. การส่งเสริมการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยในรูปแบบต่าง ๆ ส่งผลให้นักศึกษามีจุดเด่นความอดทนสู้งาน มีทักษะพร้อมทำงาน มีความใฝ่รู้ คุณสมบัติเหล่านี้สอดรับกับแนวคิดการนำความรู้สู่การปฏิบัติ สมดังที่มหาวิทยาลัยตั้งไว้

แนวทางเสริมจุดแข็ง

1. แต่ละศูนย์ควรติดตามผลการดำเนินงานของศูนย์หรือโครงการต่างๆ และศูนย์วิจัยควรสังเคราะห์ผลและเสนอผลการศึกษาแก่มหาวิทยาลัย

2.1 ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจในคุณภาพของบัณฑิต แต่เสนอแนะให้เสริมความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษา

2.2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพตามระบบสหกิจศึกษา (การคัดสรรแหล่งฝึก ระยะเวลาฝึกงาน จำนวนนักศึกษาต่อ แหล่งฝึก) ในทุกคณะวิชาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษา โดยเฉพาะเพื่อเพิ่มโอกาสการได้งานทำของบัณฑิตทันทีที่จบการศึกษา และการสร้างรายได้พิเศษของนักศึกษาระหว่างฝึกงาน

2.3 ควรจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพทางวิชาการและเสริมประสบการณ์วิชาชีพในลักษณะบูรณาการระหว่างสาขาวิชา เพื่อเพิ่มศักยภาพของการทำงานเป็นทีมและการบูรณาการองค์ความรู้ โดยเฉพาะในการสร้างทีมเข้าแข่งขันในเวทีประกวดต่าง ๆ

จุดที่ควรพัฒนา/ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

จุดที่ควรพัฒนา

1. การประเมินผลการจัดกิจกรรม/โครงการโดยนักศึกษายังมีข้อจำกัด โดยเฉพาะการจัดทำรายงานผลการดำเนินโครงการ
2. การกำหนดเป้าหมายของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมในโครงการทั้งที่จัดโดยมหาวิทยาลัยหรือจัดโดยนักศึกษายังไม่ท้าทาย
3. การสื่อสารระหว่างมหาวิทยาลัยกับนักศึกษาเก่าและนักศึกษาปัจจุบันยังไม่ทั่วถึง นักศึกษาส่วนใหญ่ยังรับรู้ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวไม่ครบทุกคณะวิชา
4. การพัฒนาความรู้แก่นักศึกษาเก่ายังมีอยู่น้อย ไม่ครอบคลุมทุกคณะวิชา
5. อัตราการออกกลางคันของนักศึกษา (drop- out rate) ค่อนข้างสูง โดยเฉพาะในช่วงปี 1 ขึ้นปี 2

แนวทางในการพัฒนา

1. จัดกิจกรรมเสริมความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้แก่นักศึกษาในวงกว้าง โดยเน้นให้รู้หลักการและการประยุกต์หลักการ PDCA

2 ควรเพิ่มเป้าหมายของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมให้มากกว่าเดิม เพื่อให้นักศึกษาทุกคนได้รับการพัฒนาความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ครบถ้วน

3. ควรใช้ประโยชน์จากระบบไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ที่มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษา รวมทั้งเครือข่ายสังคมออนไลน์ทุกรูปแบบเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในเชิงรุกให้แก่นักศึกษาปัจจุบันและนักศึกษาเก่า

4. ขยายผลการจัดกิจกรรมเชิงรุกแก่นักศึกษาเก่าให้ทั่วทุกคณะ เช่น กิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง (continuing education) ที่เป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นการส่งเสริมแนวคิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

5. มหาวิทยาลัยควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อหาสาเหตุการลาออกกลางคัน และควรมีฐานข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังของนักศึกษา และมีกลไกให้ความช่วยเหลือในระดับคณะและมหาวิทยาลัยแก่ผู้เรียนที่มีปัญหาที่อาจไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน เช่นปัญหาทุนทรัพย์

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

จุดแข็ง/แนวทางเสริมจุดแข็ง

จุดแข็ง

1. มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับการพัฒนาการวิจัยแก่อาจารย์โดยเฉพาะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และมีทุนสนับสนุนการวิจัยแก่อาจารย์ รวมทั้งการลดภาระงานสอนเพื่อให้อาจารย์มีเวลาในการทำวิจัยทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย

2. มหาวิทยาลัยกำหนดทิศทางการวิจัยและส่งเสริมการวิจัยที่ให้ความสำคัญกับการวิจัยทั้ง 3 ประเภท คือ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชน และการวิจัยที่เป็นไปตามความต้องการของแหล่งทุน แนวโน้มของผลการวิจัยที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาประเทศเริ่มเห็นผลมากกว่าในอดีต

แนวทางเสริมจุดแข็ง

1. สำหรับอาจารย์ที่ยังไม่มีทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน มหาวิทยาลัยอาจสนับสนุนให้ใช้กระบวนการจัดการความรู้เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งที่สามารถกระทำได้ ทั้งนี้มหาวิทยาลัยควรจัดระบบตารางเรียนตารางสอนที่เอื้อให้อาจารย์มีเวลาสำหรับการเรียนรู้ร่วมกัน

2. ส่งเสริมการทำวิจัยทุกประเภทให้กระจายในทุกคณะวิชา/หน่วยงาน แหล่งทุนวิจัยจากภายในและภายนอกยังกระจุกตัวในบางหน่วยงาน

จุดที่ควรพัฒนา/ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

จุดที่ควรพัฒนา

1. ศักยภาพการวิจัยของอาจารย์ยังมีข้อจำกัด ส่งผลให้งานวิจัยของอาจารย์ยังมีน้อย
2. การเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาจำเป็นต้องมีอาจารย์ที่มีศักยภาพการวิจัยสูง ในหลายสาขาวิชาที่เปิดสอนยังใช้อาจารย์พิเศษมากกว่าอาจารย์ประจำ
3. จำนวนโครงการวิจัยของอาจารย์ประมาณร้อยละ 70เป็นโครงการวิจัยที่รับทุนภายในและเป็นโครงการวิจัยขนาดเล็ก แต่เงินอุดหนุนวิจัยประมาณร้อยละ 65 มาจากแหล่งทุนภายนอก

แนวทางเสริมจุดแข็ง

1. ควรหาแนวทางการพัฒนาทักษะการวิจัยแก่อาจารย์ในรูปแบบอื่น เช่น การมีผู้ทรงคุณวุฒิที่สามารถทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาหรือพี่เลี้ยง (mentors) แก่นักวิจัย และมีศักยภาพด้านการสร้างเครือข่ายการวิจัย ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการวิจัยให้ทำวิจัยร่วมกันกับหน่วยงานภายนอกมากขึ้น
2. เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนสามารถส่งเสริมสมรรถนะความเป็นบัณฑิตแก่นักศึกษา มหาวิทยาลัยควรเร่งจัดหาหรือพัฒนาอาจารย์ประจำเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างใกล้ชิดกับผู้สอน
3. ส่งเสริมการทำวิจัยในระหว่างอาจารย์อาวุโสกับอาจารย์รุ่นใหม่ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยหรือระหว่างหน่วยงาน

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

จุดแข็ง/แนวทางเสริมจุดแข็ง

จุดแข็ง

1. มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานด้านการบริการวิชาการซึ่งได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภายนอกระดับชาติหรือระดับนานาชาติ เช่น ศูนย์นิเทศศาสตร์พัฒนาการแห่งเอเชียและแปซิฟิก และมีกิจกรรมบริการวิชาการที่มีประโยชน์และส่งผลกระทบต่อชุมชน เช่น โครงการสุทธิครุศิลป์
2. คณะวิชาหลายคณะมีการบูรณาการการบริการวิชาการ กับการเรียนการสอนในพื้นที่ต่างจังหวัดหรือนอกมหาวิทยาลัย ทำให้นักศึกษามีโอกาสเรียนรู้นอกห้องเรียน และมีประสบการณ์ในการสร้างสรรค์สังคม

แนวทางเสริมจุดแข็ง

1. ควรมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของทุกหน่วยงานที่ให้บริการหรือทุกโครงการ และจัดระบบฐานข้อมูลผลงานของการให้บริการรวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการให้บริการ
2. ควรกำหนดเป็นนโยบายของทุกคณะวิชาในการจัดกิจกรรมการบูรณาการกับการเรียนการสอน

จุดที่ควรพัฒนา/ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

จุดที่ควรพัฒนา

1. การจัดกิจกรรมบริการวิชาการโดยรวมของมหาวิทยาลัยยังไม่เป็นระบบ การติดตามประเมินผลยังไม่สามารถดำเนินการได้ครบทุกโครงการ และยังขาดการถอดบทเรียนจากผลการให้บริการที่ชัดเจน
2. ยังไม่เห็นผลของการจัดกิจกรรมบริการวิชาการที่เป็นรูปธรรม ทั้งผลกระทบต่อสังคม หรือผลกระทบเชิงรายได้ของมหาวิทยาลัย

แนวทางในการพัฒนา

1.1 ลดการจัดกิจกรรมบริการวิชาการแบบต่างคนต่างทำ โดยมหาวิทยาลัยควรกำหนดแผนงานบริการวิชาการแบบบูรณาการ เพื่อสร้างกิจกรรมบริการวิชาการที่เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างหลายคณะ

1.2 ควรปรับระบบการรายงานผลการดำเนินงานของแต่ละกิจกรรมหรือโครงการตามวงจร PDCA ให้ครบทุกขั้นตอน

1.3 จัดระบบการจัดการความรู้ให้เป็นรูปธรรม ซึ่งอาจเน้นกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอน (ซึ่งเป็นจุดเน้นของมหาวิทยาลัย) หรือการทำงานวิจัย (ซึ่งยังคงเป็นจุดที่ควรพัฒนาของมหาวิทยาลัย) โดยจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหมู่ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดี และควรเผยแพร่ความรู้สู่สาธารณชนในรูปเอกสารหรือหนังสือ

2.1 ศูนย์วิทยบริการควรเป็นผู้ประสานงานกลางในการจัดทำแผนหรือประเมินกิจกรรมการบริการวิชาการให้เห็นผลการบริการของมหาวิทยาลัยที่มีผลกระทบสูงต่อสังคม ทั้งนี้ ควรเพิ่มบทบาทของศูนย์วิทยบริการ ให้ต่อเนื่องจากการประชาสัมพันธ์ที่ได้ดำเนินงานไปในปีการศึกษา 2554 โดย 1) เป็นตัวหลักในการสำรวจความต้องการของสังคม 2) ประสานความร่วมมือกับคณะวิชา และหน่วยงานที่มีศักยภาพ 3) ติดตามผลการประเมินประโยชน์ของโครงการบริการวิชาการ ทั้งของคณะวิชา ของหน่วยงานต่างๆ และของศูนย์วิทยบริการเอง เพื่อนำเสนอภาพรวมต่อมหาวิทยาลัย นำไปสู่การพัฒนาระบบและกลไกการบริการวิชาการ ตลอดจนการเผยแพร่ความรู้จากการบริการวิชาการสู่สาธารณชน

2.2 สร้างมาตรการส่งเสริมแสวงหารายได้จากการบริการวิชาการจากแหล่งทุนภายนอกตามศักยภาพ ความถนัด และบริบทของมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

จุดแข็ง/แนวทางเสริมจุดแข็ง

จุดแข็ง

ศูนย์วัฒนธรรมมีการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรม การให้บริการงานที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมไทยที่เข้มแข็ง มีการดำเนินอย่างสม่ำเสมอ

จุดที่ควรพัฒนา/ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

จุดที่ควรพัฒนา

ศูนย์วัฒนธรรมควรทำหน้าที่เผยแพร่ความรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรมไทยในมหาวิทยาลัยเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวัฒนธรรม

แนวทางในการพัฒนา

ศูนย์วัฒนธรรมควรจัดทำคู่มือการเรียนรู้และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทยสำหรับนักศึกษาไทยและนักศึกษาชาวต่างชาติของมหาวิทยาลัย รวมทั้งจัดกิจกรรมที่สอดคล้อง เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาได้เรียนรู้ความเป็นไทยและเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในหมู่ประเทศในประชาคมอาเซียนและอื่นๆ

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

จุดแข็ง/แนวทางเสริมจุดแข็ง

จุดแข็ง

1. ผู้บริหารมีภาวะผู้นำที่เด่นชัด วิสัยทัศน์ ทุ่มเทความรู้ ความสามารถ ในการนำพามหาวิทยาลัยให้ก้าวหน้า
2. มีการพัฒนาระบบในการบริหารจัดการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนงานของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี มีแผนระบบสารสนเทศที่ชัดเจน

แนวทางเสริมจุดแข็ง

1. ควรมีการจัดทำแนวทางปฏิบัติที่ดีในการพัฒนาระบบเพื่อเป็นแนวทางให้คณะที่ยังมีผลการดำเนินงานไม่ดีนัก
2. ควรประเมินความสอดคล้องในระหว่างแผนระบบสารสนเทศกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย

จุดที่ควรพัฒนา/ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

จุดที่ควรพัฒนา

การนำผลจากการจัดการความรู้เพื่อนำไปสู่การใช้งานยังเห็นผลไม่ชัดเจน

แนวทางในการพัฒนา

ควรมีการติดตามผลการใช้งานจากการสังเคราะห์ความรู้เป็นระยะ

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

จุดแข็ง/แนวทางเสริมจุดแข็ง

มีระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพช่วยในการบริหารทางการเงินและงบประมาณ

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

จุดแข็ง/แนวทางเสริมจุดแข็ง

จุดแข็ง

1. มหาวิทยาลัยจัดทำระบบประกันคุณภาพหลายระบบ ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน และมีตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละระบบร่วมกันสร้างความเข้มแข็งของการจัดการเรียนการสอน
2. มหาวิทยาลัยมีการประชุมที่เรียกว่า QA series มาอย่างต่อเนื่อง เป็นกลไกที่ช่วยสร้างความเข้าใจและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการประกันคุณภาพของผู้เกี่ยวข้องทุกระดับ มีกระบวนในลักษณะของการจัดการความรู้ ทำให้ระบบการประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร

แนวทางเสริมจุดแข็ง

1. มหาวิทยาลัยนำเสนอร่องรอยข้อมูลหลักฐานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดในระบบการประกันคุณภาพ แต่ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพยังไม่เห็นผลชัดเจน เช่น ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงของนักศึกษาโดยเฉพาะด้านการเรียน มีการประชุมสม่ำเสมอ แต่ยังไม่ปรากฏผลการดำเนินงานว่าสามารถป้องกันความเสี่ยงได้มากน้อยเพียงใด
2. ควรมีการถอดบทเรียนของ QA series ที่มีการดำเนินการในลักษณะของการจัดการรู้ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ของผู้เกี่ยวข้องให้เห็นการปฏิบัติดีในวงกว้าง

จุดที่ควรพัฒนา/ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

จุดที่ควรพัฒนา

1. การจัดทำรายงานการประเมินตนเองยังมีความไม่สอดคล้องในการเสนอผลการประเมินตามตัวบ่งชี้ของสกอ. กับการเสนอจุดที่ควรพัฒนา
2. แม้ สกอ. จะไม่ได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยต้องประเมินตามตัวบ่งชี้ของ สมศ. แต่การที่มหาวิทยาลัยจัดทำรายงานเฉพาะตัวบ่งชี้ที่กำหนดในระบบประกันคุณภาพทั้งระบบ ISO หรือระบบ สกอ. ซึ่งส่วนใหญ่เป็นตัวบ่งชี้ที่เป็นกระบวนการ ทำให้ขาดข้อมูลที่ช่วยสะท้อนภาพของผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในรอบปี

แนวทางในการพัฒนา

1. ปรับปรุงการจัดทำการรายงานการประเมินให้สอดคล้อง เช่น ผลการประเมินในองค์ประกอบที่ 5 รายงานว่ามีการบูรณาการการบริการวิชาการกับการเรียนการสอน แต่ในองค์ประกอบที่ 2 เสนอจุดที่ควรพัฒนาว่าควรพัฒนาการบูรณาการการเรียนการสอนกับพันธกิจอื่น

2.1. หากมีการติดตามประเมินผลตัวบ่งชี้ที่เป็นผลลัพธ์และนำเสนอในรายงานการประเมินตนเอง จะช่วยให้เห็นผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยชัดเจน

2.2 มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาเพิ่มตัวบ่งชี้เฉพาะเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการจัดการระบบสหกิจศึกษาเพื่อให้สถานประกอบการเป็นหุ้นส่วนที่ดีและเป็นแหล่งฝึกปฏิบัติที่ดีแก่นักศึกษา